

ANTAGNA TEXTER

Preliminär utgåva

P8_TA-PROV(2019)0084

Europeiska fiskerikontrollbyrån *I**

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 februari 2019 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska fiskerikontrollbyrån (kodifiering) (COM(2018)0499 – C8-0313/2018 – 2018/0263(COD))

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – kodifiering)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (COM(2018)0499),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C8-0313/2018),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 17 oktober 2018¹,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter²,
- med beaktande av artiklarna 103 och 59 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A8-0037/2019), och av följande skäl:
 - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.
 1. Europaparlamentet antar sin ståndpunkt vid första behandlingen genom att godta kommissionens förslag såsom det anpassats till rekommendationerna från den

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

² EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P8_TC1-COD(2018)0263

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 februari 2019 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/... om Europeiska fiskerikontrollbyrån (kodifiering)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt , särskilt artikel 43.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ Ännu ej offentliggjort i EUT.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 februari 2019.

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EG) nr 768/2005¹ har ändrats väsentligt flera gånger². För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013³ ska medlemsstaterna säkerställa effektiv kontroll, inspektion och verkställighet av bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken och samarbeta med varandra och med tredjeländer i detta syfte.
- (3) För att medlemsstaterna ska kunna uppfylla dessa skyldigheter är det nödvändigt att de samordnar kontroll- och inspektionsverksamheten inom sitt landterritorium samt i unionens vatten och internationella vatten i överensstämmelse med internationell rätt, särskilt när det gäller de skyldigheter som unionen har inom ramen för de regionala fiskerierorganisationerna och enligt avtal med tredjeländer.

¹ Rådets förordning (EG) nr 768/2005 av den 26 april 2005 om inrättande av Europeiska fiskerikontrollbyrån och om ändring av förordning (EEG) nr 2847/93 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken (EUT L 128, 21.5.2005, s. 1).

² Se bilaga I.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

- (4) Inget inspektionssystem kan vara kostnadseffektivt om inte inspektioner genomförs på land. Landterritoriet bör därför omfattas av planer för gemensamt utnyttjande.
- (5) Ett sådant samarbete via operativ samordning av kontroll- och inspektionsverksamhet bör bidra till ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser samt säkerställa lika villkor för den del av fiskenäringen som är involverad i detta nyttjande och på så vis minska snedvridningar av konkurrensen.
- (6) En effektiv fiskerikontroll och fiskeriinspektion anses ha väsentlig betydelse för att bekämpa olaglig, orapporterad och oreglerad fiskeriverksamhet.

- (7) Utan att detta påverkar medlemsstaternas skyldigheter enligt förordning (EU) nr 1380/2013 finns det ett behov av ett tekniskt och administrativt unionsorgan som kan organisera samarbetet och samordningen mellan medlemsstaterna i frågor som rör fiskerikontroll och fiskeriinspektion.
- (8) Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*) bör kunna stödja ett enhetligt genomförande av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, för att säkerställa organisationen av det operativa samarbetet, för att tillhandahålla bistånd till medlemsstaterna och för att inrätta en beredskapsenhet, om det kan konstateras att det föreligger en allvarlig risk för den gemensamma fiskeripolitiken. Den bör också kunna skaffa sig nödvändig utrustning för att genomföra planer för gemensamt utnyttjande och att samarbeta om genomförandet av EU:s integrerade sjöfartspolitik.
- (9) Det är nödvändigt att byrån är i stånd att, på kommissionens begäran, bistå unionen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer eller regionala fiskeriorganisationer eller båda samt samarbeta med deras behöriga myndigheter inom ramen för unionens internationella skyldigheter.

- (10) Det är dessutom nödvändigt att sträva efter att unionens inspektionsförfaranden tillämpas på ett effektivt sätt. Byrån kan med tiden bli en referenskälla för vetenskapligt och tekniskt bistånd till fiskerikontroll och fiskeriinspektion.
- (11) För att uppnå målen för den gemensamma fiskeripolitiken, ett hållbart nyttjande av levande akvatiska resurser inom ramen för en hållbar utveckling, antar unionen åtgärder för bevarande, förvaltning och nyttjande av levande akvatiska resurser.
- (12) För att säkerställa att sådana åtgärder verkställs korrekt måste medlemsstaterna använda tillfredsställande medel för kontroll och verkställighet. För att kontrollen och verkställigheten ska bli mer effektiv och verkningsfull bör kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013 och i samförstånd med de berörda medlemsstaterna anta särskilda kontroll- och inspektionsprogram.

- (13) Byråns samordning av operativt samarbete mellan medlemsstater bör ske på grundval av planer för gemensamt utnyttjande enligt vilka utnyttjandet av de berörda medlemsstaternas tillgängliga medel för kontroll och inspektion organiseras på ett sådant sätt att programmen för kontroll och inspektion blir verkningsfulla. Fiskerikontroll och fiskeriinspektion som utförs av medlemsstaterna bör ske i enlighet med gemensamma kriterier, prioriteringar, referenspunkter och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av sådana program.
- (14) Genom antagandet av ett kontroll- och inspektionsprogram blir medlemsstaterna skyldiga att faktiskt tillhandahålla de resurser som behövs för att genomföra programmet. Det är nödvändigt att medlemsstaterna omedelbart underrättar byrån om de medel för kontroll och inspektion som de avser att använda för genomförandet av programmet. Planerna för gemensamt utnyttjande får inte skapa några ytterligare skyldigheter när det gäller kontroll, inspektion och verkställighet eller när det gäller att ställa de nödvändiga resurserna till förfogande.
- (15) Byrån bör endast utarbeta en plan för gemensamt utnyttjande om detta anges i arbetsprogrammet.

- (16) Arbetsprogrammet bör antas av styrelsen – som säkerställer att tillräcklig konsensus uppnås, bland annat när det gäller anpassningen av byråns arbetsuppgifter enligt arbetsprogrammet till de resurser som byrån förfogar över – på grundval av information från medlemsstaterna.
- (17) Den verkställande direktörens viktigaste uppgift bör vara att i sina samråd med styrelseledamöterna och medlemsstaterna se till att de resurser som medlemsstaterna ställer till byråns förfogande är tillräckliga för att de ambitioner som uttrycks i varje års arbetsprogram ska kunna uppnås.
- (18) Den verkställande direktören bör särskilt utarbeta preciserade planer för utnyttjande med hjälp av de resurser som medlemsstaterna har anmält för uppfyllandet av varje kontroll- och inspektionsprogram och med iakttagande av de regler och mål som anges i det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som planen för gemensamt utnyttjande bygger på, samt andra tillämpliga regler, till exempel de som gäller för unionens inspektörer.

- (19) I detta sammanhang är det nödvändigt att den verkställande direktörens tidsplanering ger medlemsstaterna tillräcklig tid att lämna sina synpunkter, på grundval av deras operativa sakkunskap, samtidigt som byråns arbetsprogram och de tidsfrister som fastställs i denna förordning följs. Det är nödvändigt att den verkställande direktören tar hänsyn till de berörda medlemsstaternas intressen i fråga om de fisken som omfattas av varje plan. För att säkerställa en effektiv samordning i rätt tid av den gemensamma kontroll- och inspektionsverksamheten är det nödvändigt att införa ett förfarande som gör det möjligt att besluta om antagandet av planerna när en överenskommelse inte kan nås mellan de berörda medlemsstaterna.
- (20) Förfarandet för utarbetande och antagande av planer för gemensamt utnyttjande utanför unionens vatten bör likna det förfarande som gäller för unionens vatten. Sådana planer för gemensamt utnyttjande bör bygga på ett internationellt kontroll- och inspektionsprogram för genomförandet av de internationella skyldigheter avseende kontroll och inspektion som är bindande för unionen.

- (21) För genomförandet av planer för gemensamt utnyttjande bör de berörda medlemsstaterna slå samman och utnyttja de medel för kontroll och inspektion som de har avsatt för sådana planer. Byrån bör utvärdera huruvida de tillgängliga medlen för kontroll och inspektion är tillräckliga och, när så är lämpligt, informera de berörda medlemsstaterna och kommissionen om att medlen inte är tillräckliga för att utföra de uppgifter som krävs enligt programmet för kontroll och inspektion.
- (22) Medlemsstaterna bör uppfylla sina skyldigheter när det gäller inspektion och kontroll, i synnerhet enligt det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som antagits i enlighet med förordning (EU) nr 1380/2013, men byrån bör inte ha befogenhet att ålägga ytterligare skyldigheter genom planer för gemensamt utnyttjande eller påföra medlemsstaterna sanktioner.
- (23) Byrån bör regelbundet kontrollera om planerna för gemensamt utnyttjande fungerar effektivt.

- (24) Det bör föreskrivas en möjlighet att anta särskilda tillämpningsföreskrifter för antagande och godkännande av planer för gemensamt utnyttjande. Det kan vara lämpligt att denna möjlighet används så snart byrån har inlett sin verksamhet och den verkställande direktören anser att sådana föreskrifter bör fastställas i unionslagstiftningen.
- (25) Byrån bör, när så krävs, ha rätt att tillhandahålla avtalsbaserade tjänster som avser de medel för kontroll och inspektion som kan utnyttjas gemensamt av de berörda medlemsstaterna.
- (26) För att byrån ska kunna utföra sina uppgifter bör kommissionen, medlemsstaterna och byrån utbyta relevant information om kontroll och inspektion via ett informationsnätverk.

- (27) Byråns status och struktur bör svara mot den objektivitet som krävs i fråga om de resultat det förväntas uppnå samt göra det möjligt för det att utföra sina uppgifter i nära samarbete med medlemsstaterna och kommissionen. Byrån bör därför beviljas rättslig, finansiell och administrativ autonomi samtidigt som den bör vara nära knuten till unionens institutioner och medlemsstaterna. Det är därför både nödvändigt och lämpligt att byrån är ett unionsorgan i form av en juridisk person med de befogenheter som det tillerkänns i denna förordning.
- (28) När det gäller byråns avtalsrättsliga ansvar, som regleras av den lagstiftning som är tillämplig på de avtal som byrån ingår, bör Europeiska unionens domstol äga behörighet med stöd av eventuella skiljedoms klausuler i avtalet. Domstolen bör också vara behörig i tvister som gäller byråns icke avtalsrättsliga ansvar i enlighet med de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar.
- (29) Kommissionen och medlemsstaterna bör vara företrädare i en styrelse som kommer att anförtros uppdraget att säkerställa att byrån fungerar på ett korrekt och effektivt sätt.

- (30) Eftersom byrån måste uppfylla unionens skyldigheter och, på kommissionens begäran, samarbeta med tredjeländer och regionala fiskerierorganisationer inom ramen för unionens internationella skyldigheter är det lämpligt att styrelsens ordförande utses bland kommissionens företrädare.
- (31) När det gäller röstningsförfarandena inom styrelsen bör hänsyn tas till medlemsstaternas och kommissionens intresse av att byrån fungerar effektivt.
- (32) En rådgivande nämnd bör inrättas för att ge råd till den verkställande direktören och för att säkerställa ett nära samarbete med de berörda aktörerna.
- (33) Det bör föreskrivas att en företrädare för den rådgivande nämnden deltar i styrelsens överläggningar utan rösträtt.

- (34) Det är nödvändigt att fastställa bestämmelser om utnämning och avsättning av byråns verkställande direktör samt att fastställa bestämmelser som reglerar dennes uppdrag.
- (35) För att byrån ska kunna fungera så öppet som möjligt bör Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001¹ utan inskränkning tillämpas på den.
- (36) För skyddet av den enskildes integritet bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725² tillämpas på den här förordningen.
- (37) För att byrån ska kunna garanteras självständighet och oberoende på driftsplanet bör det få en egen budget, där intäkterna utgörs av bidrag från unionen samt avgifter för avtalsbaserade tjänster som byrån utför. Unionens budgetförfarande bör gälla för unionens bidrag och för alla andra anslag från Europeiska unionens allmänna budget. Revisionen av räkenskaperna bör genomföras av revisionsrätten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, 31.5.2001, s. 43).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (38) För bekämpning av bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet bör bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013¹ utan inskränkning tillämpas på byrån, som bör ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission om interna utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (OLAF)².
- (39) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

² EGT L 136, 31.5.1999, s. 15.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs bestämmelser om Europeiska fiskerikontrollbyrån (nedan kallad *byrån*) vars syfte är att organisera operativ samordning av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet när det gäller fiske samt att bistå dem i deras samarbete så att de kan följa den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser så att en effektiv och enhetlig tillämpning av denna säkerställs.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) *kontroll och inspektion*: alla sådana åtgärder som, särskilt enligt artiklarna 5, 11, 71, 91 och 117 och avdelning VII i rådets förordning (EG) nr 1224/2009¹, vidtas av medlemsstaterna i syfte att kontrollera och inspektera fiskeverksamhet inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken, inbegripet övervakningsverksamhet såsom satellitbaserade fartygsövervakningssystem och system med observatörer.

¹ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

- b) *medel för kontroll och inspektion*: övervakningsfartyg, flygplan, fordon och andra materiella resurser samt inspektörer, observatörer och annan personal som medlemsstaterna utnyttjar för kontroll och inspektion.
- c) *plan för gemensamt utnyttjande*: en plan där driftsarrangemangen kring utnyttjandet av de tillgängliga medlen för kontroll och inspektion fastställs.
- d) *internationellt kontroll- och inspektionsprogram*: ett program i vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för kontroll- och inspektionsverksamhet i syfte att uppfylla unionens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion.
- e) *särskilt kontroll- och inspektionsprogram*: ett program i vilket det fastställs mål, gemensamma prioriteringar och förfaranden för sådan kontroll- och inspektionsverksamhet som fastställts i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.

- f) *fiskeverksamhet*: fiskeverksamhet enligt definitionen i artikel 4.1.28 i förordning (EU) nr 1380/2013.
- g) *unionsinspektörer*: inspektörer som är upptagna i den förteckning som avses i artikel 79 i förordning (EG) nr 1224/2009.

KAPITEL II BYRÅNS UPPDRAG OCH UPPGIFTER

Artikel 3

Uppdrag

Byråns uppdrag ska omfatta följande:

- a) Den ska samordna den kontroll- och inspektionsverksamhet som medlemsstaterna utför i samband med unionens kontroll- och inspektionsskyldigheter.
- b) Den ska samordna utnyttjandet av de nationella medel för kontroll och inspektion som slagits samman av de berörda medlemsstaterna i enlighet med denna förordning.
- c) Den ska bistå medlemsstaterna i rapporteringen till kommissionen och tredjeparter av information om fiskeverksamhet samt kontroll- och inspektionsverksamhet.

- d) Den ska, inom ramen för sitt behörighetsområde, bistå medlemsstaterna i fullgörandet av deras uppgifter och skyldigheter enligt den gemensamma fiskeripolitiken.
- e) Den ska bistå medlemsstaterna och kommissionen med att harmonisera tillämpningen av den gemensamma fiskeripolitiken i hela unionen.
- f) Den ska bidra till medlemsstaternas och kommissionens insatser för forskningen om och utvecklingen av kontroll- och inspektionstekniker.
- g) Den ska bidra till samordningen av utbildningen av inspektörer och utbytet av erfarenheter mellan medlemsstaterna.
- h) Den ska samordna insatserna för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU-fiske) i enlighet med unionsbestämmelserna.

- i) Den ska bidra till en enhetlig tillämpning av den gemensamma fiskeripolitikens kontrollsystem, särskilt vad avser
- organiseringen av den operativa samordningen av medlemsstaternas kontrollverksamhet för genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram, program för kontroll av olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och internationella kontroll- och inspektionsprogram,
 - de inspektioner som fordras för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter i enlighet med bestämmelserna i artikel 19.
- j) Den ska samarbeta med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624¹, och Europeiska sjösäkerhetsbyrån, som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002², var och en inom ramen för sitt uppdrag, för att stödja de nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter enligt artikel 8 i den här förordningen, genom att tillhandahålla tjänster, information, utrustning och utbildning samt genom att samordna multifunktionella insatser.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (EGT L 208, 5.8.2002, s. 1).

Artikel 4

Uppgifter i samband med unionens internationella skyldigheter i fråga om kontroll och inspektion

1. På kommissionens begäran ska byrån
 - a) bistå unionen och medlemsstaterna i deras förbindelser med tredjeländer samt regionala internationella fiskeriorganisationer till vilka unionen är ansluten,
 - b) samarbeta med de regionala internationella fiskeriorganisationernas behöriga myndigheter i fråga om unionens kontroll- och inspektionsskyldigheter inom ramen för de arbetsordningar som avtalats med sådana organ.
2. Byrån får, på kommissionens begäran, samarbeta med de behöriga myndigheterna i tredjeländer när det gäller frågor som rör kontroll och inspektion inom ramen för avtal ingångna mellan unionen och sådana tredjeländer.
3. Byrån får, inom ramen för sitt behörighetsområde och på medlemsstaternas vägnar, utföra uppdrag inom ramen för internationella fiskeavtal i vilka unionen är part.

Artikel 5

Uppgifter i samband med den operativa samordningen

1. Den operativa samordning som byrån utför ska omfatta kontroll av all verksamhet som omfattas av den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Vid den operativa samordningen ska byrån upprätta planer för gemensamt utnyttjande och organisera den operativa samordningen av medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet i enlighet med kapitel III.
3. För att utöka den operativa samordningen mellan medlemsstaterna får byrån upprätta operativa planer med de berörda medlemsstaterna och samordna genomförandet av dessa.

Artikel 6

Avtalsbaserade tjänster till medlemsstaterna

Byrån får på medlemsstaternas begäran stå till tjänst med avtalsbaserade tjänster som rör kontroll och inspektion i samband med medlemsstaternas skyldigheter när det gäller fisket i unionens vatten och/eller internationella vatten, och dessa tjänster kan vara befraktning av fartyg, drift av och tillhandahållande av personal till kontroll- och inspektionsplattformar samt tillhandahållande av observatörer för gemensamma insatser från de berörda medlemsstaternas sida.

Artikel 7

Bistånd till kommissionen och medlemsstaterna

Byrån ska bistå kommissionen och medlemsstaterna i syfte att skapa en hög nivå när det gäller ett enhetligt och effektivt fullgörande av deras skyldigheter enligt bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive bekämpningen av IUU-fiske, och ska bistå dem i deras förbindelser med tredjeländer. Byrån ska särskilt

- a) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av instruktörer vid medlemsstaternas fiskeinspektioner, samt tillhandahålla extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän och annan personal som deltar i kontroll- och inspektionsverksamhet,
- b) upprätta och utarbeta en central läroplan för utbildning av unionens inspektörer innan de utför sina första uppdrag och regelbundet tillhandahålla uppdaterade extra kurser och seminarier för dessa tjänstemän,

- c) på medlemsstaternas begäran ombesörja gemensamma inköp av materiel och tjänster för medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet samt förbereda och samordna medlemsstaternas gemensamma pilotprojekt,
- d) utarbeta gemensamma driftsförfaranden när det gäller gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet som utförs av två eller flera medlemsstater,
- e) utarbeta kriterier för utbyte av medel för kontroll och inspektion mellan medlemsstater och mellan medlemsstater och tredjeländer samt för medlemsstaternas tillhandahållande av sådana medel,
- f) utföra riskanalys på grundval av uppgifter om fångster, landningar och fiskeansträngning, samt en riskanalys av orapporterade landningar som bland annat omfattar en jämförelse av uppgifter om fångster och import med uppgifter om export och nationell konsumtion,
- g) på kommissionens eller medlemsstaters begäran utveckla gemensamma metoder och förfaranden för inspektioner,

- h) hjälpa medlemsstaterna, på deras begäran, att fullgöra sina unions- och internationella förpliktelser, inklusive att bekämpa IUU-fiske, samt åtagandena inom ramen för regionala fiskerierorganisationer,
- i) främja och samordna utvecklingen av enhetliga metoder för riskhantering inom sitt kompetensområde,
- j) samordna och främja samarbete mellan medlemsstaterna och gemensamma standarder för att utveckla de provtagningsplaner som fastställs i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 8

Europeiskt samarbete om kustbevakningstjänster

1. Byrån ska i samarbete med Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån stödja nationella myndigheter som utför kustbevakningsuppgifter på nationell nivå och unionsnivå samt, när så är lämpligt, på internationell nivå genom
 - a) delning, sammanställning och analys av information från fartygsrapporteringssystem och andra informationssystem som drivs av eller är tillgängliga för dessa byråer, i enlighet med deras respektive rättsliga grunder och utan att det påverkar medlemsstaternas äganderätt till data,

- b) tillhandahållande av övervaknings- och kommunikationstjänster baserade på den senaste tekniken, inbegripet rymdbaserad och markbaserad infrastruktur och sensorer som monteras på alla typer av plattformar,
- c) kapacitetsuppbyggnad genom utarbetande av riktlinjer och rekommendationer och genom fastställande av bästa metoder samt genom tillhandahållande av utbildning och utbyte av personal,
- d) förstärkt informationsutbyte och samarbete om kustbevakningsuppgifter, bland annat genom att analysera operativa utmaningar och framväxande risker på sjöfartsområdet,
- e) kapacitetsdelning genom planering och genomförande av multifunktionella insatser och genom ömsesidigt utbyte av tillgångar och andra resurser, i den utsträckning dessa åtgärder samordnas av byråerna och godtas av de berörda medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Närmare former för samarbete om kustbevakningsuppgifter mellan byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ska fastställas i ett samarbetsavtal, i enlighet med deras respektive uppdrag och de finansiella regler som är tillämpliga för dessa byråer. Ett sådant avtal ska godkännas av byråns styrelse samt av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns och Europeiska sjösäkerhetsbyråns styrelser.
3. Kommissionen ska i nära samarbete med medlemsstaterna, byrån, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och Europeiska sjösäkerhetsbyrån ställa till förfogande en praktisk handbok om europeiskt samarbete om kustbevakningsuppgifter. Handboken ska innehålla riktlinjer, rekommendationer och bästa metoder för informationsutbyte. Kommissionen ska anta handboken i form av en rekommendation.

KAPITEL III

OPERATIV SAMORDNING

Artikel 9

Genomförande av unionens kontroll- och inspektionskyldigheter

1. Byrån ska, på kommissionens begäran, samordna medlemsstaternas kontroll- och inspektionsverksamhet på grundval av internationella kontroll- och inspektionsprogram, genom upprättande av planer för gemensamt utnyttjande.
2. Byrån får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.

Artikel 10

Genomförande av särskilda kontroll- och inspektionsprogram

1. Byrån ska, med hjälp av planer för gemensamt utnyttjande, samordna genomförandet av särskilda kontroll- och inspektionsprogram som upprättats i enlighet med artikel 95 i förordning (EG) nr 1224/2009.
2. Byrån får förvärva, hyra eller chartra den utrustning som är nödvändig för genomförandet av de planer för gemensamt utnyttjande som avses i punkt 1.

Artikel 11

Innehållet i planer för gemensamt utnyttjande

En plan för gemensamt utnyttjande ska

- a) uppfylla kraven i det tillämpliga kontroll- och inspektionsprogrammet,
- b) tillämpa de kriterier, referenspunkter, prioriteringar och gemensamma inspektionsförfaranden som kommissionen fastställt i kontroll- och inspektionsprogrammen,
- c) söka anpassa de tillgängliga nationella medel för kontroll och inspektion som anmälts i enlighet med artikel 12.2 till behoven och organisera utnyttjandet av dessa,
- d) omfatta en organisationsplan över hur personal och materiella resurser ska användas med hänsyn till de perioder och zoner i vilka dessa måste utnyttjas samt hur arbetet kommer att organiseras för grupper med unionsinspektörer från mer än en medlemsstat,
- e) vara utformad så att hänsyn tagits till de berörda medlemsstaternas skyldigheter i förhållande till andra planer för gemensamt utnyttjande samt eventuella särskilda regionala eller lokala hinder,
- f) fastställa på vilka villkor en medlemsstats medel för kontroll och inspektion får komma in på vatten som står under en annan medlemsstats överhöghet eller jurisdiktion.

Artikel 12

Anmälan av medel för kontroll och inspektion

1. Medlemsstaterna ska före den 15 oktober varje år underrätta byrån om de medel för kontroll och inspektion som de har tillgång till för kontroll och inspektion under det kommande året.
2. Varje medlemsstat ska underrätta byrån om de medel som den har för avsikt att avsätta för det internationella kontroll- och inspektionsprogram eller det särskilda kontroll- och inspektionsprogram som den berörs av, senast en månad efter det att medlemsstaterna har underrättats om beslutet att upprätta ett sådant program.

Artikel 13

Förfarande för antagande av planer för gemensamt utnyttjande

1. Byråns verkställande direktör ska, på grundval av de underrättelser som anges i artikel 12.2 och inom tre månader från mottagandet av dessa, utarbeta ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande i samråd med de medlemsstater som berörs.

2. I utkastet till plan för gemensamt utnyttjande ska de medel för kontroll och inspektion fastställas som kan slås samman för att genomföra det kontroll- och inspektionsprogram som planen avser, på grundval av de berörda medlemsstaternas intresseandel i det aktuella fisket.

En medlemsstats intresseandel i ett fiske ska bedömas med hänsyn till följande kriterier, vars relativa vikt ska vara avhängig av varje plans specifika särdrag:

- a) Den andel av vattnen under dess överhöghet eller jurisdiktion, om sådana vatten existerar, som täcks av planen för gemensamt utnyttjande.
- b) Den kvantitet fisk som landas på dess territorium under en viss referensperiod uttryckt som en andel av de sammanlagda landningarna inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande.
- c) Den andel unionsfartyg som för dess flagg (motorstyrka och bruttotonnage) och som är verksamma inom det fiske som omfattas av planen för gemensamt utnyttjande i förhållande till det totala antalet fartyg som är verksamma inom samma fiske.
- d) Dess kvotandel eller, om ingen kvot finns, dess fångstandel under en viss referensperiod inom det fisket.

3. Om det under utarbetandet av ett utkast till plan för gemensamt utnyttjande står klart att det finns otillräckliga medel för kontroll och inspektion tillämpliga för att uppfylla kraven enligt det relevanta kontroll- och inspektionsprogrammet, ska den verkställande direktören omedelbart underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om detta.
4. Den verkställande direktören ska underrätta de berörda medlemsstaterna och kommissionen om utkastet till plan för gemensamt utnyttjande. Om de berörda medlemsstaterna eller kommissionen senast femton arbetsdagar efter underrättelsen inte har gjort några invändningar ska den verkställande direktören anta planen.
5. Om en eller flera av de berörda medlemsstaterna eller kommissionen har inkommit med en invändning, ska den verkställande direktören hänskjuta ärendet till kommissionen. Kommissionen får göra nödvändiga ändringar i planen och anta den i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

6. Byrån ska i samråd med de berörda medlemsstaterna göra en årlig översyn av varje enskild plan för gemensamt utnyttjande, så att eventuella nya kontroll- och inspektionsprogram som de berörda medlemsstaterna omfattas av samt eventuella av kommissionen inom ramen för kontroll- och övervakningsprogrammen fastställda prioriteringar kan beaktas.

Artikel 14

Genomförande av planer för gemensamt utnyttjande

1. Gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet ska utföras på grundval av planerna för gemensamt utnyttjande.
2. De medlemsstater som berörs av en plan för gemensamt utnyttjande ska
 - a) tillgängliggöra de medel för kontroll och inspektion som är avsatta för planen för gemensamt utnyttjande,
 - b) utse en enda nationell kontaktpunkt/en enda samordnare som ska ha tillräckliga befogenheter för att i tid kunna svara på byråns förfrågningar i samband med genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande, samt meddela byrån detta,

- c) utnyttja sina sammanslagna medel för kontroll och inspektion i enlighet med planen för gemensamt utnyttjande och de krav som avses i punkt 4,
- d) ge byrån onlinetillgång till sådan information som krävs för genomförandet av planen för gemensamt utnyttjande,
- e) samarbeta med byrån för att genomföra planen för gemensamt utnyttjande,
- f) se till att alla medel för kontroll och inspektion som avsatts för en unionsplan för gemensamt utnyttjande används på ett sätt som är förenligt med den gemensamma fiskeripolitiken.

3. Utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter inom ramen för en plan för gemensamt utnyttjande som upprättats enligt artikel 13, ska ansvaret för ledningen och kontrollen av de medel för kontroll och inspektion som har avsatts för en plan för gemensamt utnyttjande vila på de behöriga nationella myndigheterna i enlighet med nationell rätt.

4. Den verkställande direktören får fastställa krav för genomförande av en plan för gemensamt utnyttjande som antagits enligt artikel 13. Dessa krav ska begränsas till den planen.

Artikel 15

Utvärdering av planer för gemensamt utnyttjande

Byrån ska göra en årlig utvärdering av varje enskild plans effektivitet samt, på grundval av tillgängliga bevis, bedöma om det finns en risk för att fiskeverksamheten inte är förenlig med de kontrollåtgärder som är tillämpliga. Resultaten av dessa utvärderingar ska utan dröjsmål meddelas Europaparlamentet, kommissionen och medlemsstaterna.

Artikel 16

Fisken som inte omfattas av kontroll- och inspektionsprogram

Två eller flera medlemsstater får begära byråns bistånd för att samordna deras medel för kontroll och inspektion i samband med ett fiske eller ett område som inte omfattas av ett kontroll- och inspektionsprogram. En sådan samordning ska ske enligt kontroll- och inspektionskriterier samt prioriteringar som de berörda medlemsstaterna kommit överens om.

Artikel 17

Informationsnätverk

1. Kommissionen, byrån och medlemsstaternas behöriga myndigheter ska utbyta relevant information rörande gemensam kontroll- och inspektionsverksamhet inom unionsvatten och internationella vatten.
2. Varje nationell behörig myndighet ska, i enlighet med relevant unionslagstiftning , vidta åtgärder för att säkerställa tillräcklig konfidentialitet i fråga om den information de enligt punkt 1 i denna artikel tar, i enlighet med artiklarna 112 och 113 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 18

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser för tillämpningen av detta kapitel får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta förfaranden för utarbetande och antagande av utkast till gemensamma planer för utnyttjande.

KAPITEL IV
BYRÅNS BEFOGENHETER

Artikel 19

Utseende av byråns tjänstemän till unionens inspektörer

Byråns tjänstemän får på internationellt vatten utses till unionsinspektörer i enlighet med artikel 79 i förordning (EG) nr 1224/2009.

Artikel 20

Byråns åtgärder

Byrån ska vid behov

- a) sammanställa handböcker om harmoniserade inspektionsstandarder,
- b) ta fram anvisningar som återspeglar bästa metoder i fråga om kontroll av den gemensamma fiskeripolitiken, inklusive om utbildning av kontrolltjänstemän, och regelbundet uppdatera dessa anvisningar,
- c) ge kommissionen det tekniska och administrativa stöd den behöver för att kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 21

Samarbete

1. Medlemsstaterna och kommissionen ska samarbeta med byrån och ge den erforderligt bistånd så att den kan utföra sitt uppdrag.
2. Med vederbörlig hänsyn till de olika rättssystemen i de enskilda medlemsstaterna ska byrån underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och mellan dem och kommissionen för att utveckla harmoniserade standarder för kontroll i enlighet med unionslagstiftningen och med hänsyn till bästa metoder i medlemsstaterna och överenskomna internationella standarder.

Artikel 22

Krisenhet

1. När kommissionen, på eget initiativ eller på begäran av minst två medlemsstater, identifierar en situation som utgör en direkt, indirekt eller potentiell allvarlig risk för den gemensamma fiskeripolitiken och denna risk inte kan förhindras, undanröjas eller reduceras med befintliga medel eller inte kan hanteras på ett lämpligt sätt ska byrån omedelbart underrättas.

2. Med anledning av en sådan underrättelse av kommissionen eller på eget initiativ ska byrån omedelbart inrätta en krisenhet och informera kommissionen om detta.

Artikel 23

Krisenhetens uppgifter

1. Den krisenhet som byrån inrättar ska ha ansvaret för att samla in och utvärdera all relevant information och identifiera vilka möjligheter det finns att så effektivt och snabbt som möjligt förhindra, undanröja eller reducera risken för den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Krisenheten får begära hjälp från varje offentlig myndighet eller privatperson vars sakkunskaper den anser nödvändiga för att effektivt hantera krisen i fråga.
3. Byrån ska säkerställa den samordning som fordras för att hantera krisen snabbt och på lämpligt sätt.
4. Krisenheten ska när så är lämpligt hålla allmänheten informerad om de risker som föreligger och om vidtagna åtgärder.

Artikel 24

Flerårigt arbetsprogram

1. Byråns fleråriga arbetsprogram ska innehålla dess övergripande mål, mandat, uppgifter, resultatindikatorer och prioriteringar för alla dess åtgärder under en femårsperiod. Det ska också innehålla en presentation av dess personalpolitiska plan och en uppskattning av de budgetanslag som ska ställas till förfogande för att nå målen för denna femårsperiod.
2. Det fleråriga arbetsprogrammet ska presenteras i enlighet med det verksamhetsbaserade förvaltningssystem och de metoder som kommissionen har utvecklat. Det ska antas av styrelsen.
3. Det arbetsprogram som avses i artikel 32.2 c ska hänvisa till det fleråriga arbetsprogrammet. Tillägg, ändringar eller strykningar i förhållande till föregående års arbetsprogram ska klart framgå, liksom framstegen i fråga om att nå de övergripande målen och prioriteringarna för det fleråriga arbetsprogrammet.

Artikel 25

Samarbete i havsfrågor

Byrån ska bidra till genomförandet av EU:s integrerade havspolitik, och i synnerhet sluta administrativa avtal med andra organ om frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde , efter godkännande av styrelsen. Den verkställande direktören ska informera kommissionen och medlemsstaterna om detta på ett tidigt stadium i förhandlingarna.

Artikel 26

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om genomförandet av detta kapitel ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

Dessa bestämmelser får särskilt omfatta utarbetandet av planer för att hantera kriser, inrättandet av krisenheten och de praktiska förfaranden som ska användas.

KAPITEL V
BYRÅNS ORGANISATION OCH VERKSAMHET

Artikel 27

Rättslig status och huvudkontor

1. Byrån ska vara ett unionsorgan och ska vara en juridisk person.
2. Byrån ska i alla medlemsstater ha den mest vittgående rättskapacitet som juridiska personer kan ha enligt nationell lagstiftning. Den ska i synnerhet kunna förvärva och överlåta fast och lös egendom, samt uppträda som part i rättsliga förfaranden.
3. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören.
4. Byrån ska ha sitt säte i Vigo, Spanien.

Artikel 28

Personal

1. Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen , i enlighet med rådets förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68¹, samt bestämmelser som antagits gemensamt av Europeiska unionens institutioner för tillämpningen av tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren ska gälla för byråns personal. Styrelsen ska i samförstånd med kommissionen utfärda nödvändiga tillämpningsföreskrifter.

¹ EGT L 56, 4.3.1968, s. 1.

2. Om inte annat föreskrivs i artikel 39, ska byrån, när det gäller dess egen personal, utöva de befogenheter som enligt tjänsteföreskrifterna och anställningsvillkoren för övriga anställda tillkommer tillsättningsmyndigheten.
3. Byråns personal ska bestå av tjänstemän som utsetts eller utstationerats temporärt av kommissionen och av andra anställda som vid behov rekryteras av byrån för att fullgöra dess uppgifter.

Byrån får också anställa tjänstemän som temporärt har utstationerats av medlemsstaterna.

Artikel 29

Privilegier och immunitet

Byrån ska omfattas av protokollet om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

Artikel 30

Ansvar

1. Byråns avtalsrättsliga ansvar ska regleras av den lagstiftning som är tillämplig på avtalet i fråga.
2. Europeiska unionens domstol ska vara behörig att träffa avgöranden på grundval av skiljedoms klausuler i de avtal som ingåtts av byrån.
3. Vad beträffar utomobligatoriskt ansvar ska byrån enligt de allmänna principer som är gemensamma för medlemsstaternas rättsordningar ersätta skada som vållats av byrån själv eller dess personal under tjänsteutövning. Tvister som rör ersättning för sådan skada ska avgöras av Europeiska unionens domstol.
4. De anställdas personliga ansvar gentemot byrån ska regleras av bestämmelserna i de tjänsteföreskrifter eller de anställningsvillkor som gäller för dem.

Artikel 31

Språk

1. Bestämmelserna i rådets förordning nr 1¹ ska gälla för byrån.
2. De översättningar som krävs för byråns arbete ska utföras av Översättningscentrum för Europeiska unionens organ.

Artikel 32

Styrelsens inrättande och dess befogenheter

1. Byrån ska ha en styrelse.
2. Styrelsen ska göra följande:
 - a) Utnämna och avsätta den verkställande direktören i enlighet med artikel 39.
 - b) Senast den 30 april varje år anta byråns allmänna rapport för det föregående året och överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna. Rapporten ska offentliggöras.
 - c) Senast den 31 oktober varje år, efter att ha beaktat kommissionens och medlemsstaternas yttrande, anta byråns arbetsprogram för det kommande året och överlämna det till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och medlemsstaterna.

¹ Rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 6.10.1958, s. 385).

Arbetsprogrammet ska innehålla byråns prioriteringar. Det ska prioritera de av byråns åligganden som rör programmen för kontroll och övervakning. Det ska antas med förbehåll för unionens årliga budgetförfarande. Om kommissionen inom 30 dagar från och med antagandet av arbetsprogrammet motsätter sig detta ska styrelsen göra en ny översyn av programmet inom ramen för en andra läsning och, efter eventuella ändringar, anta det inom två månader.

- d) Anta byråns slutliga budget innan räkenskapsåret börjar och vid behov anpassa den till unionens bidrag och byråns övriga intäkter.
- e) Utföra sina arbetsuppgifter beträffande byråns budget i enlighet med artiklarna 44, 45 och 47.
- f) Granska den verkställande direktören i disciplinärenden.

- g) Fastställa sin arbetsordning i vilken inrättandet av underkommittéer inom ramen för styrelsen i mån av behov får föreskrivas.
- h) Anta de förfaranden som krävs för att byrån ska kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 33

Styrelsens sammansättning

1. Styrelsen ska bestå av företrädare för medlemsstaterna och sex företrädare för kommissionen. Varje medlemsstat ska ha rätt att utse en ledamot. Medlemsstaterna och kommissionen ska utse en suppleant för varje ledamot, som ska företräda ledamoten i dess frånvaro.
2. Styrelseledamöter ska utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom området för fiskerikontroll och -inspektion.
3. Mandatperioden för varje ledamot ska vara fem år från och med dagen för tillsättningen. Mandatet får förnyas.

Artikel 34

Ordförandeskap i styrelsen

1. Styrelsen ska utse en ordförande bland kommissionens företrädare. Styrelsen ska utse en vice ordförande bland sina ledamöter. Vice ordföranden ska automatiskt ersätta ordföranden om denne är förhindrad att fullgöra sina åligganden.
2. Mandatperioden för ordföranden och vice ordföranden ska vara tre år och ska upphöra om uppdraget som styrelseledamot upphör. Mandatet ska kunna förnyas en gång.

Artikel 35

Sammanträden

1. Styrelsens ordförande ska sammankalla styrelsens sammanträden. Dagordningen ska fastställas av ordföranden, vilken ska beakta förslag från styrelsens ledamöter samt från byråns verkställande direktör.

2. Den verkställande direktören och den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden ska delta i överläggningarna utan att ha rösträtt.
3. Styrelsen ska hålla minst ett ordinarie sammanträde per år. Den ska dessutom sammanträda på initiativ av ordföranden eller på begäran av kommissionen eller en tredjedel av de medlemsstater som är företrädade i styrelsen.
4. Styrelsen får, om det är fråga om konfidentiella uppgifter eller intressekonflikter, besluta att ta upp särskilda frågor på sin dagordning utan att den företrädare som utsetts av den rådgivande nämnden är närvarande. Närmare föreskrifter för tillämpningen av denna bestämmelse får fastställas i arbetsordningen.
5. Styrelsen får bjuda in alla personer vars åsikter kan vara av intresse att delta som observatörer vid sammanträdena.
6. Styrelseledamöterna får, med förbehåll för bestämmelserna i arbetsordningen, biträdas av rådgivare eller experter.
7. Styrelsens sekretariat ska tillhandahållas av byrån.

Artikel 36

Omröstning

1. Styrelsen ska fatta sina beslut med absolut majoritet.
2. Varje ledamot ska ha en röst. I en ledamots frånvaro ska suppleanten ha rätt att utöva dennes rösträtt.
3. Röstningsförfarandena ska fastställas mer i detalj i arbetsordningen, särskilt villkoren för hur en ledamot får agera på en annan ledamots vägnar och eventuella krav på beslutförhet när så är lämpligt.

Artikel 37

Redovisning av intressen

Styrelseledamöterna ska avge en intresseförklaring som antingen anger att de inte har några intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet eller ange alla de direkta eller indirekta intressen som negativt skulle kunna påverka deras oavhängighet. Dessa förklaringar ska göras skriftligen varje år, eller närhelst en intressekonflikt skulle kunna uppkomma i samband med punkterna på dagordningen. I det senare fallet ska den berörda ledamoten inte ha rätt att rösta om dessa punkter.

Artikel 38

Den verkställande direktörens arbetsuppgifter och befogenheter

1. Byrån ska ledas av den verkställande direktören. Utan att det påverkar kommissionens eller styrelsens respektive befogenheter, får den verkställande direktören varken begära eller ta emot instruktioner från någon regering eller annat organ.
2. Vid utövandet av sina arbetsuppgifter ska den verkställande direktören genomföra den gemensamma fiskeripolitikens principer.
3. Den verkställande direktören ska ha följande arbetsuppgifter och befogenheter:
 - a) Utarbeta ett utkast till arbetsprogram och lägga fram det för styrelsen efter samråd med kommissionen och medlemsstaterna. Vidta de åtgärder som krävs för att arbetsprogrammet genomförs inom de tidsramar som fastställs i denna förordning, tillämpningsföreskrifterna till denna och all annan tillämplig lagstiftning.
 - b) Vidta nödvändiga åtgärder för att se till att byrån organiseras och fungerar i enlighet med bestämmelserna i denna förordning, bl.a. genom att anta anvisningar för den interna administrationen och offentliggöra meddelanden.

- c) Vidta nödvändiga åtgärder och anta beslut med avseende på byråns ansvar enligt kapitlen II och III, där det ingår ansvar för att befrakta och stå för driften av medlen för kontroll och inspektion samt att hålla i ett informationsnätverk.
- d) Svvara på framställningar från kommissionen samt på framställningar om bistånd från en medlemsstat i enlighet med artiklarna 6, 7 och 16.
- e) Organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra byråns resultat med verksamhetens mål. På grundval därav varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer.
- f) Utöva de befogenheter i förhållande till personalen som anges i artikel 28.2.

- g) Göra beräkningar av byråns intäkter och utgifter i enlighet med artikel 44 och genomföra budgeten i enlighet med artikel 45.
4. Den verkställande direktören ska ansvara för sin verksamhet inför styrelsen.

Artikel 39

Utseende och avsättning av den verkställande direktören

1. Den verkställande direktören ska utses av styrelsen på grundval av meriter och dokumenterad relevant erfarenhet inom den gemensamma fiskeripolitiken samt inom fiskerikontroll och fiskeriinspektion, och ska väljas från en förteckning om minst två kandidater som kommissionen föreslår till följd av ett urvalsförfarande efter offentliggörande av tjänsten i *Europeiska unionens officiella tidning* samt av uppmaning till intresseanmälan i annan press.
2. Styrelsen ska ha befogenhet att avsätta den verkställande direktören. Styrelsen ska överlägga om denna fråga på begäran av kommissionen eller av en tredjedel av sina ledamöter.

3. Styrelsen ska fatta beslut enligt punkterna 1 och 2 med två tredjedelars majoritet av sina medlemmar.
4. Den verkställande direktörens mandatperiod ska vara fem år. Mandatperioden får förnyas en gång för ytterligare fem år på förslag av kommissionen och efter godkännande av två tredjedelars majoritet av ledamöterna i styrelsen.

Artikel 40

Rådgivande nämnd

1. Den rådgivande nämnden ska bestå av företrädare för de rådgivande nämnder som föreskrivs i artikel 43 i förordning (EU) nr 1380/2013, varvid varje rådgivande nämnd ska utse en företrädare. Företrädarna får ersättas av suppleanter som utses samtidigt.
2. Ledamöterna i den rådgivande nämnden får inte vara styrelseledamöter.

Den rådgivande nämnden ska utse en av sina ledamöter för att delta i styrelsens överläggningar utan rösträtt.

3. Den rådgivande nämnden ska på begäran av den verkställande direktören ge denne råd i samband med utförandet av dennes arbetsuppgifter enligt denna förordning.
4. Den verkställande direktören ska vara ordförande i den rådgivande nämnden. Den ska sammanträda när den sammankallas av ordföranden, dock minst en gång om året.
5. Byrån ska tillhandahålla det logistiska stöd som den rådgivande nämnden behöver samt sekretariatshjälp för dess möten.
6. Styrelseledamöterna får närvara vid mötena i den rådgivande nämnden.

Artikel 41

Öppenhet och information

1. Förordning (EG) nr 1049/2001 ska tillämpas på handlingar som byrån förfogar över.
2. Styrelsen ska inom sex månader från och med dess första möte anta föreskrifter för det praktiska genomförandet av förordning (EG) nr 1049/2001.
3. Byrån får på eget initiativ kommunicera på de områden som ingår i dess uppdrag. Det ska särskilt se till att allmänheten och alla berörda parter snabbt får objektiv, tillförlitlig och lättbegriplig information om dess arbete.

4. Styrelsen ska fastställa de interna bestämmelser som är nödvändiga för tillämpningen av punkt 3.
5. Beslut som byrån fattar i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1049/2001 kan ge upphov till klagomål till Europeiska ombudsmannen eller leda till att talan väcks inför domstolen enligt artiklarna 228 och 263 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
6. Den information som kommissionen och byrån samlar in i enlighet med denna förordning ska omfattas av förordning (EU) 2018/1725.

Artikel 42

Konfidentialitet

1. Styrelseledamöter, den verkställande direktören och medlemmar av byråns personal ska, också efter det att de upphört att utöva sina arbetsuppgifter, omfattas av de krav på konfidentialitet som anges i artikel 339 i EUF-fördraget.
2. Styrelsen ska fastställa interna bestämmelser för hur de krav på konfidentialitet som avses i punkt 1 ska genomföras i praktiken.

Artikel 43

Tillgång till information

1. Kommissionen ska ha fullständig tillgång till all information som samlats in av byrån. Byrån ska på kommissionens begäran tillhandahålla denna all tillgänglig information tillsammans med en utvärdering av denna information, i den form som kommissionen anger.
2. De medlemsstater som berörs av någon särskild verksamhet som byrån bedriver ska ha tillgång till den information som samlats in av byrån i samband med denna verksamhet, enligt de villkor som får fastställas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 47.2 i förordning (EU) nr 1380/2013.

KAPITEL VI

FINANSIELLA BESTÄMMELSER

Artikel 44

Budget

1. Byråns intäkter ska bestå av
 - a) ett bidrag från unionen som förs in i Europeiska unionens allmänna budget (kommissionens avsnitt),

- b) avgifter för tjänster som byrån utfört åt medlemsstaterna i enlighet med artikel 6,
 - c) avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som byrån tillhandahåller.
2. Byråns utgifter ska omfatta kostnader för personal, administration, infrastruktur och drift.
 3. Den verkställande direktören ska göra ett utkast till beräkning av byråns intäkter och utgifter för påföljande budgetår och överlämna detta till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.
 4. Det ska råda balans mellan inkomster och utgifter.
 5. Varje år ska styrelsen, på grundval av ett utkast till beräkning av intäkter och utgifter, sammanställa en beräkning av byråns intäkter och utgifter för det kommande budgetåret.

6. Senast den 31 mars ska styrelsen till kommissionen överlämna den beräkning som avses i punkt 5 , vilken ska innehålla ett utkast till tjänsteförteckning, och det preliminära arbetsprogrammet.
7. Kommissionen ska överlämna beräkningen till Europaparlamentet och rådet (budgetmyndigheten) tillsammans med det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.
8. På grundval av denna beräkning ska kommissionen i det preliminära förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de belopp som den anser vara nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen samt de bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och förelägga budgetmyndigheten detta i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget.
9. Budgetmyndigheten ska fastställa de anslag som ska utgöra bidrag till byrån. Budgetmyndigheten ska anta byråns tjänsteförteckning.

10. Styrelsen ska anta budgeten. Budgeten ska bli slutlig efter det slutliga antagandet av Europeiska unionens allmänna budget. Den ska när så krävs anpassas i enlighet därmed.
11. Styrelsen ska så snart som möjligt underrätta budgetmyndigheten om sin avsikt att genomföra projekt som kan ha betydande ekonomiska konsekvenser för finansieringen av budgeten, särskilt projekt som rör fast egendom, t.ex. hyra eller förvärv av fastigheter. Den ska informera kommissionen om detta.
12. Om någon av budgetmyndighetens båda parter har meddelat att den har för avsikt att yttra sig ska den lägga fram sitt yttrande för styrelsen inom sex veckor från och med den dag då meddelandet om projektet gjordes.

Artikel 45

Genomförande och kontroll av budgeten

1. Den verkställande direktören ska genomföra byråns budget.

2. Senast den 1 mars efter utgången av det berörda budgetåret ska byråns räkenskapsförare förse kommissionens räkenskapsförare med den preliminära redovisningen och en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Kommissionens räkenskapsförare ska sammanställa institutionernas och de decentraliserade organens preliminära redovisningar i enlighet med artikel 245 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (nedan kallad *budgetförordningen*).
3. Senast den 31 mars efter utgången av det berörda budgetåret ska kommissionens räkenskapsförare förse revisionsrätten med byråns preliminära redovisning samt med en rapport om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen under budgetåret. Rapporten om budgetförvaltningen och den ekonomiska förvaltningen ska också överlämnas till Europaparlamentet och rådet.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

4. Efter mottagandet av revisionsrättens iakttagelser rörande byråns preliminära redovisning, enligt artikel 246 i budgetförordningen, ska den verkställande direktören på eget ansvar upprätta den slutliga redovisningen och lägga fram den för styrelsen för yttrande.
5. Styrelsen ska avge ett yttrande om byråns slutliga redovisning .
6. Senast den 1 juli följande år ska den verkställande direktören överlämna den slutliga redovisningen och styrelsens yttrande till Europaparlamentet, rådet, kommissionen och revisionsrätten.
7. Den slutliga redovisningen ska offentliggöras.
8. Byråns ska inrätta en intern revisionsfunktion som ska överensstämja med tillämpliga internationella standarder.

9. Senast den 30 september ska den verkställande direktören förse revisionsrätten med ett svar på dess iakttagelser. Den verkställande direktören ska även översända detta svar till styrelsen.
10. Den verkställande direktören ska på Europaparlamentets begäran lämna den information till parlamentet som behövs för en smidig tillämpning av förfarandet för beviljande av ansvarsfrihet för det berörda budgetåret, i enlighet med artikel 261.3 i budgetförordningen.
11. Europaparlamentet ska före den 30 april det andra därpå följande året på rekommendation av rådet bevilja den verkställande direktören för byrån ansvarsfrihet beträffande budgetens genomförande för det aktuella året.

Artikel 46

Bekämpning av bedrägeri

1. För bekämpning av bedrägeri, korrupcion och annan olaglig verksamhet ska bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 gälla för byrån utan inskränkning.

2. Byrån ska ansluta sig till det interinstitutionella avtalet av den 25 maj 1999 om interna utredningar som utförs av OLAF och ska utan dröjsmål utfärda lämpliga föreskrifter, som ska gälla all dess personal.
3. I besluten om finansiering samt i de avtal om och instrument för genomförande som ingåtts till följd av dessa beslut ska det uttryckligen föreskrivas att revisionsrätten och OLAF vid behov ska få utföra kontroller på plats hos dem som mottagit anslag från byrån och hos de ombud som fördelat dessa anslag.

Artikel 47

Finansiella bestämmelser

Styrelsen ska, efter att ha mottagit kommissionens godkännande och revisionsrättens yttrande, anta byråns finansiella bestämmelser. Bestämmelserna får avvika från kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013¹ endast om byrån har särskilda förvaltningsbehov som kräver detta, och endast efter det att kommissionen gett sitt godkännande.

¹ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1271/2013 av den 30 september 2013 med rambudgetförordning för de organ som avses i artikel 208 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 328, 7.12.2013, s. 42).

KAPITEL VI SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 48

Utvärdering

1. Styrelsen ska beställa en oberoende extern utvärdering av denna förordnings tillämpning inom fem år efter det att byrån inlett sin verksamhet och därefter vart femte år. Kommissionen ska tillhandahålla byrån all den information som den anser sig behöva för att kunna genomföra utvärderingen.
2. Varje utvärdering ska innehålla en bedömning av effekterna av denna förordning, byråns nytta, relevans och effektivitet och dess arbetsrutiner samt en bedömning av i hur stor utsträckning byrån bidrar till en hög grad av efterlevnad av den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Styrelsen ska utarbeta särskilda riktlinjer i samförstånd med kommissionen och efter samråd med de berörda parterna.
3. Styrelsen ska ta emot utvärderingen och utfärda rekommendationer till kommissionen om hur denna förordning, byrån och dess arbetsmetoder eventuellt bör ändras. Utvärderingsresultatet och rekommendationerna ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet samt offentliggöras.

Artikel 49
Upphörande

Förordning (EG) nr 768/2005 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 50
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Rådets förordning (EG) nr 768/2005
(EUT L 128, 21.5.2005, s. 1)

Rådets förordning (EG) nr 1224/2009
(EUT L 343, 22.11.2009, s. 1)

Endast artikel 120

Europaparlamentets och rådets förordning
(EU) 2016/1626
(EUT L 251, 16.9.2016, s. 80)

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EG) nr 768/2005	Denna förordning
Artiklarna 1–7	Artiklarna 1–7
Artikel 7a	Artikel 8
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 17a	Artikel 19
Artikel 17b	Artikel 20
Artikel 17c	Artikel 21
Artikel 17d	Artikel 22
Artikel 17e	Artikel 23
Artikel 17f	Artikel 24
Artikel 17g	Artikel 25
Artikel 17h	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 29

Artikel 21

Artikel 22

Artikel 23

Artikel 24

Artikel 25

Artikel 26

Artikel 27

Artikel 28

Artikel 29

Artikel 30

Artikel 31

Artikel 32

Artikel 33

Artikel 34

Artikel 35

Artikel 36

Artikel 37

Artikel 38

Artikel 39

Artikel 40

Artikel 41

-

Artikel 42

-

-

Artikel 30

Artikel 31

Artikel 32

Artikel 33

Artikel 34

Artikel 35

Artikel 36

Artikel 37

Artikel 38

Artikel 39

Artikel 40

Artikel 41

Artikel 42

Artikel 43

Artikel 44

Artikel 45

Artikel 46

Artikel 47

Artikel 48

-

-

Artikel 49

Artikel 50

Bilaga I

Bilaga II
